



ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΔΣΑ

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

Δικαστήριο: ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Τόπος: ΑΘΗΝΑ

Αριθμός Απόφασης: 2659

Έτος: 2004

Περίληψη : Αλλοδαποί - Πρόσφυγες -. Η Διοίκηση οφείλει, μετά την απόρριψη αιτήματος αλλοδαπού να αναγνωρισθεί ως πρόσφυγας, εφόσον προβάλλονται σχετικοί ισχυρισμοί, να εξετάσει αν δύναται να χορηγηθεί σε αυτόν παράταση παραμονής για ανθρωπιστικούς λόγους. (μειοψ.).

Κείμενο Απόφασης

(Α π ό σ π α σ μ α): Επειδή, ζητείται παραδεκτώς η ακύρωση της υπ' αριθ. 9135/37344/27.6.2003 αποφάσεως του Υπουργού Δημοσίας Τάξεως, με την οποία απερρίφθη τελικώς αίτημα αναγνώρισεως του αιτούντος, υπηκόου Σρι-Λάνκα, ως πρόσφυγος, ετάχθη δε, περαιτέρω, στον ήδη αιτούντα δίμηνη προθεσμία προκειμένου να αναχωρήσει «οικειοθελώς» σε χώρα της επιλογής του. (...). Επειδή, από τις παρατιθέμενες στην προηγούμενη σκέψη διατάξεις 1 συνάγεται ότι για την απόρριψη αιτήματος αλλοδαπού περί αναγνώρισεώς του ως πρόσφυγος κατά την έννοια του άρθρου 1Α §2 της από 28.7.1951 Διεθνούς Συμβάσεως της Γενεύης, απαιτείται ειδικώς αιτιολογημένη, ενόψει των προβληθέντων ισχυρισμών, κρίση της αρμόδιας αρχής ότι δεν διαπιστώνεται, στην περίπτωση του, αντικειμενικώς δικαιολογημένος φόβος ατομικής διώξεως στη χώρα του, για έναν από τους αναφερόμενους στην ως άνω διάταξη λόγους φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, κοινωνικής τάξεως ή πολιτικών πεποιθήσεων.

Επειδή, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, ο αιτών εισήλθε στην Ελλάδα παρανόμως στις 14.7.2000 μέσω της θαλάσσιας περιοχής .** Μεσσηνίας. Μετά τη σύλληψή του υπέβαλε στις 21.7.2000 αίτημα παροχής ασύλου, ισχυρίσθηκε δε ειδικότερα ότι, εξαιτίας της εθνικής καταγωγής του (ανήκει στη μειονότητα των Ταμίλ), είχε συλληφθεί και βασανισθεί από τις αρχές της χώρας του, ότι για τον ίδιο λόγο δολοφονήθηκε ο αδελφός του και ότι σε περίπτωση επαναπροωθήσεώς του στη Σρι-Λάνκα υπάρχει κίνδυνος για την προσωπική του ελευθερία και ασφάλεια και, ενδεχομένως, για τη ζωή του. Το αίτημα αυτό απερρίφθη με την υπ' αριθ. 9135/37344/1.11.2001 απόφαση του Γενικού Γραμματέως του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως, με την αιτιολογία ότι δεν προέκυψε ότι ο ήδη αιτών αντιμετωπίζει στη χώρα του κίνδυνο διώξεως για έναν από τους αναφερομένους στο άρθρο 1 Α §2 της από 28.7.1951 Διεθνούς Συμβάσεως της Γενεύης λόγους. Κατά την εξέταση της προσφυγής του από την Επιτροπή του άρθρου 3 §5 του π.δ. 61/1999, ενώπιον της οποίας παρέστη με δικηγόρο και διερμηνέα, ο αιτών υποστήριξε, όπως

προκύπτει από το σχετικό, από 4.10.2002 πρακτικό, ότι είναι εθνικής καταγωγής Ταμίλ, ότι κατάγεται από την περιοχή Τζάφνα, ότι δύο αδέρφια του ήταν μέλη της αντικαθεστωτικής οργανώσεως Ι.Τ.Τ. και σκοτώθηκαν από τις κυβερνητικές δυνάμεις της Σρι - Λάνκα και, τέλος, ότι το έτος 1998 μετέβη παρανόμως στην πρωτεύουσα Κολόμπο, όπου συνελήφθη, παρέμεινε στη φυλακή επί τέσσερις μήνες και, ακολούθως, απέδρασε. Η Επιτροπή, όμως, διατύπωσε ομοφώνως τη γνώμη ότι δεν συντρέχουν στην περίπτωση του αιτούντος οι κατά νόμον προϋποθέσεις αναγνωρίσεώς του ως πρόσφυγος, εφόσον, όπως επί λέξει αναφέρεται στο ως άνω πρακτικό, «από κανένα στοιχείο δεν απεδείχθη ότι υπέστη ή ότι κινδυνεύει να υποστεί ατομική δίωξη από τις Αρχές της χώρας του για λόγους φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, κοινωνικής τάξεως ή πολιτικών πεποιθήσεων», τη γνωμοδότηση δε αυτή υιοθέτησε και ο Υπουργός Δημοσίας Τάξεως με την προσβαλλόμενη 9135/37344/27.6. 2003 πράξη του, στην οποία επαναλαμβάνεται η κατά τα αμέσως ανωτέρω αιτιολογία απορρίψεως του επιδίκου αιτήματος παροχής ασύλου, που περιλαμβάνεται στο από 4.10. 2002 πρακτικό της Επιτροπής, και προστίθεται, περαιτέρω, ότι η απλή αντίθεση του ήδη αιτούντος προς το καθεστώς της χώρας του δεν αρκεί για την αναγνώρισή του ως πρόσφυγος καθώς επίσης και ότι εγκατέλειψε τη χώρα του για οικονομικούς λόγους, προκειμένου να επιτύχει βελτίωση των συνθηκών διαβιώσεώς του. (...). Επειδή στην §4 του άρθρου 25 του ν. 1975/1991 (2 ν. 2452/1996) ορίζεται ότι: «Σε εξαιρετικές περιπτώσεις δύναται ο Υπουργός Δημοσίας Τάξης, ιδίως για ανθρωπιστικούς λόγους, να εγκρίνει την προσωρινή διαμονή αλλοδαπού, του οποίου έχει απορριφθεί αίτηση για την αναγνώρισή του ως πρόσφυγα, μέχρις ότου καταστεί δυνατή η αναχώρησή του από τη χώρα». Σχετικώς προβλέπεται στο άρθρο 3 §8 του π.δ. 61/ 1999 ότι στην απορριπτική του αιτήματος παροχής ασύλου απόφαση του Υπουργού, η οποία εκδίδεται, κατά τα προαναφερθέντα, επί προσφυγής του ενδιαφερομένου αλλοδαπού, «αναφέρονται και η υποχρέωση του αιτούντα σε ό,τι αφορά τη διαμονή του στην ελληνική επικράτεια, ή την αναχώρησή του από τη χώρα εντός ορισμένης προθεσμίας ή η δυνατότητα παραμονής του κατ' εφαρμογήν των διατάξεων του άρθρου 8 του παρόντος διατάγματος». Το άρθρο 8 ορίζει, στη μεν §1, ότι η άδεια παραμονής για ανθρωπιστικούς λόγους έχει ετήσια διάρκεια με δυνατότητα παρατάσεως, στην δε §2 ότι : «Για την έγκριση παραμονής αλλοδαπού για ανθρωπιστικούς λόγους λαμβάνονται υπόψη ιδίως η αντικειμενική αδυναμία απομάκρυνσης ή επιστροφής του αλλοδαπού στη χώρα καταγωγής ή συνήθους διαμονής του για λόγους ανωτέρας βίας (π.χ. σοβαροί λόγοι υγείας του ιδίου ή μέλους της οικογενείας του, διεθνής αποκλεισμός της χώρας του, εμφύλιες συρράξεις συνοδευόμενες από μαζικές παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων), ή η συνδρομή στο πρόσωπο του ενδιαφερομένου της ρήτρας μη επαναπροώθησης (non refoulement) του άρθρου 3 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης της Ρώμης του 1950 περί προστασίας των δικαιωμάτων του ανθρώπου (ν.δ. 53/74, Α' 256) ή του αντίστοιχου άρθρου της Σύμβασης της Ν. Υόρκης της 10ης Δεκεμβρίου 1984 κατά των βασανιστηρίων και άλλων τρόπων σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας (ν. 1782/1988)».

Επειδή, κατά την έννοια της προπαρατεθείσης διατάξεως του άρθρου 3 §8 του π.δ. 61/1999, σε περίπτωση οριστικής απορρίψεως αιτήματος αλλοδαπού περί αναγνωρίσεώς του ως πρόσφυγας, ο Υπουργός Δημοσίας Τάξεως οφείλει, καταρχήν, πριν διατάξει την εντός ορισμένης προθεσμίας απομάκρυνσή του από τη χώρα, να ερευνήσει, ενόψει και των προβληθέντων κατά τη διαδικασία εξετάσεως του αιτήματος παροχής ασύλου ισχυρισμών, εάν συντρέχει νόμιμη περίπτωση χορηγήσεως αδείας παραμονής στον αλλοδαπό για ανθρωπιστικούς λόγους, κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 8 §2 του ιδίου π.δ. 61/1999, χωρίς πάντως να κωλύεται ο αλλοδαπός να υποβάλει σχετικό αίτημα και στοιχεία μετά την έκδοση της απορριπτικής του αιτήματος αναγνωρίσεώς του ως πρόσφυγος, υπουργικής αποφάσεως. Εν προκειμένω, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, με την προσβαλλόμενη υπουργική απόφαση ετάχθη στον αιτούντα δίμηνη προθεσμία για να αναχωρήσει από την Ελλάδα, χωρίς προηγουμένως να ερευνηθεί,

ενόψει και των ισχυρισμών του κατά τη διαδικασία εξετάσεως του αιτήματός του περί παροχής ασύλου αλλά και της κρατούσης στη χώρα του καταστάσεως, εάν ο εν λόγω εδικοιούτο αδείας παραμονής για ανθρωπιστικούς λόγους κατ' εφαρμογήν του ως άνω άρθρου 8 §2 του π.δ. 61/1999, όπως είχε, άλλωστε, εισηγηθεί, κατά πλειοψηφία, και η γνωμοδοτική Επιτροπή με το από 4.10.2002 πρακτικό της. Για το λόγο αυτό, βασίμως προβαλλόμενο, η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί, ως πλημμελώς αιτιολογημένη, καθ' ο μέρος τάσσεται με αυτήν προθεσμία αναχωρήσεως του αιτούντος από τη Χώρα, η δε υπόθεση πρέπει να αναπεμφθεί στη Διοίκηση προκειμένου να εξετασθεί αν συντρέχει περίπτωση χορηγήσεως στον αιτούντα αδείας παραμονής για ανθρωπιστικούς λόγους, κατά τα προεκτεθέντα.